

NACIONALNA NARODNA ARMIIJA — POUZDAN ORGAN ZAŠTITE SVEOBUHVAATNE IZGRADNJE [SOCIJALIZMA U NEMACKOJ DEMOKRATSKOJ REPUBLICI I ODBRANE MIRA U NEMAČKOJ

Prvog marta 1965. navršila se deveta godišnjica osnivanja Nacionalne narodne armije Nemačke Demokratske Republike, prve državne organizovane nemačke armije koja može polagati pravo na to da služi interesima radnih ljudi i čitave nemačke nacije, odbrani mira i društvenom napretku. Pouzdano štiti socijalističku zajednicu od zapadnonemačkih imperijalista i militarista, na strani Sovjetske armije i svih socijalističkih bratskih armija, i ne dozvoliti da sa nemačke teritorije još jednom poteče agresivni rat — to je nalog koji su radni ljudi, Partija i državno rukovodstvo Nemačke Demokratske Republike dodelili Nacionalnoj narodnoj armiji. Ovaj nalog je Nacionalna narodna armija neprekidno časno ispunjavala za svih devet godina svog postojanja, pod rukovodstvom Socijalističke jedinstvene partije Nemačke i u uskoj borbenoj zajednici sa udruženim socijalističkim bratskim armijama. Na sedmom zasedanju Centralnog komiteta Socijalističke jedinstvene partije Nemačke utvrđeno je da je Nacionalna narodna armija u stanju da ispuni svoju dužnost kao deo ujedinjenih socijalističkih snaga koje stoje nasuprot glavnim udarnim snagama NATO-a. Ovo časno priznanje smatraju vojnici, podoficiri, oficiri i generali Nacionalne narodne armije istovremeno i kao veliku obavezu da i ubuduće velikim uspesima u političkom vaspitanju, borbenoj obuci i ovlašivanju modernim oružjem i ratnom tehnikom, visokim kvalitetom rukovođenja i daljnjim učvršćivanjem vojne discipline dostojno opravdaju poverenje radnih ljudi Nemačke Demokratske Republike i sve naše braće po oružju.

Narodi Evrope kao i nemački narod, poznaju zlokobnu ulogu oružanih snaga imperijalističke Nemačke. Dva puta u pola veka one su kao oružani instrument agresivne politike nemačkih monopola donele neizmernu nesreću narodima. Dve decenije su tek prošle od onog istorijskog 8. maja 1945. kada je fašistička imperijalistička Nemačka bezuslovno kapitulirala. A već preči nova opasnost agresivnog rata od zapadnonemačke države i njenih oružanih snaga, koje su preuzele zločinačko i miru neprijateljsko nasleđe imperijalističkih nemačkih armija pobeđenih u dva svetska rata. Predvođen

od generala i oficira koji su bezuslovno sledili Hitlera do pet minuta posle dvanaest, Bundesver služi kao instrument antinacionalne monopolističko-kapitalističke diktature u Zapadnoj Nemačkoj, čiji je cilj da silom poništi teritorijalne i društvene promene nastale u Evropi kao rezultat drugog svetskog rata. Zbog toga se u bonskoj državi održava i dalje neguje stari duh militarizma.

Nacionalna narodna armija Nemačke Demokratske Republike nema ništa zajedničko sa tim armijama i njihovim tradicijama prusko-nemačkog militarizma, već se od njih bitno razlikuje. Ona je instrument socijalističke, jedine zakonite nemačke države i služi dubokim humanističkim i socijalističkim ciljevima radničke klase i svih radnih ljudi. Na njenom čelu stoje generali i oficiri vaspitani od Partije i radničke klase, koji su verno odani našoj radničko-seljačkoj vlasti i svetskoj socijalističkoj zajednici. 61,4% svih generala i admirala Nacionalne narodne armije su poznati kao borci protiv fašizma, 52,8% bili su pre 1933. godine organizovani u radničkom pokretu. Pod njihovim rukovodstvom je u Nacionalnoj narodnoj armiji izrasla generacija mladih oficira koji predstavljaju sasvim novi tip oficira u Nemačkoj; 96% generala i oficira su članovi ili kandidati Socijalističke jedinstvene partije Nemačke, 88% oficirskog kadra su radnički i seljački sinovi.

Nacionalna narodna armija je naslednik i čuvar svih naprednih vojničkih tradicija nemačkog naroda. U njoj pre svega žive tradicije i uzori revolucionarne oslobodilačke borbe nemačke radničke klase i svih radnih ljudi našeg naroda protiv imperijalizma, militarizma i fašizma. Pripadnici armije se vaspitavaju u duhu proslavljenih junaka nemačke novembraške revolucije 1918. godine, Crvene rurske armije, internacionalnih brigada i svih nemačkih komunista i antifašista koji su izvršavali svoju dužnost u Nemačkoj ili u partizanskim pokretima od hitlerizma ugnjetenih naroda. Borbom ispunjen život vođa nemačke radničke klase Karla Libknehta, Roze Luksemburg, Ernsta Telmana i Viljema Pika, kao i heroja međunarodnog radničkog pokreta, uzor je našim pripadnicima armije. I tim tradicijama je Nacionalna narodna armija Nemačke Demokratske Republike nerazdvojno vezana sa socijalističkim bratskim armijama.

Ova nemačka armija ispunjava jednu novu misiju. Ona štiti prvu nemačku slobodnu državu. Bok uz bok sa sovjetskim oružanim snagama, privremeno stacioniranim u Nemačkoj Demokratskoj Republici, ona stoji u stalnoj borbenoj gotovosti na straži mira na graničnoj liniji između dva svetska sistema, tamo gde neposredno stoje jedne prema drugima glavne vojne grupacije agresivnog NATO-a i Varšavske odbrambene koalicije.

Socijalistička jedinstvena partija Nemačke, Narodna skupština i državno rukovodstvo Nemačke Demokratske Republike smatraju ekonomski front glavnim frontom borbe između oba, u osnovi različita društvena sistema u Nemačkoj. O tome svedoče program naše Socijalističke jedinstvene partije Nemačke, koji je prihvatio Šesti partijski kongres u januaru 1963. godine, kao i stvaralački rad na sveobuhvatnoj izgradnji socijalizma u Nemačkoj Demokratskoj Republici radi ostvarivanja novog ekonomskog sistema planiranja i rukovođenja narodnom privredom. U isto vreme partijsko i državno rukovodstvo posvećuju potrebnu pažnju vojnoj zaštiti naše socijalističke domovine. Najviši princip vojne politike Socijalističke jedinstvene partije Nemačke je: »Sve dok se imperijalističke snage takmiče u naoružanju i suprotstavljaju zabrani atomskog naoružanja, raspuštanja svojih agresiv-

nih vojnih blokova i općem razoružanju, nužna je vojnička nadmoćnost socijalističkog lagersa radi održavanja mira i zaštite socijalističke izgradnje.« Prema ovoj postavci Programa Socijalističke jedinstvene partije Nemačke deluju sve partije, masovne organizacije i socijalistička vlast objedinjeni u Nacionalnom frontu demokratske Nemačke.

Formiranje Nacionalne narodne armije 1956. godine došlo je kao neminovna konsekvencija koju su Socijalistička jedinstvena partija Nemačke i vlada Nemačke Demokratske Republike morale da izvuku iz nove političke i vojne situacije, nastale kao posledica Pariskih ugovora o Nemačkoj. Potpisivanjem Pariskih ugovora nemački imperijalisti su izvukli Zapadnu Nemačku iz nemačkog nacionalnog saveza i 1955. godine uključili je u agresivni NATO-pakt. Saveznoj Republici je time data mogućnost da se svestrano naoruža, da uspostavi agresivnu armiju i opremi je modernim naoružanjem. Otvoreno je bila objašnjena namera da se osvoji Nemačka Demokratska Republika i oformi jedinstvena Nemačka koja bi »imala ustav sličan onome koji ima Savezna Republika i koja bi se uključila u Evropsku zajednicu.«¹

U takvoj situaciji tesno su povezana dva objektivna zahteva: nužnost uspostavljanja miroljubivih odnosa između obe nemačke države i neophodna vojnička zaštita socijalističke Nemačke Demokratske Republike. Dijalektika borbe sastojala se u tome da je vojna nadmoćnost socijalističkog lagersa postala osnovni uslov da se agresivne imperijalističke snage prisile na mirnu koegzistenciju između država sa različitim društvenim uređenjem. Zbog toga je Nemačka Demokratska Republika, kao svoj doprinos, maja 1955. godine pristupila Varšavskom paktu o prijateljstvu, saradnji i uzajamnoj pomoći. Postalo je neophodno da naša država u ostvarivanju svog suverenog prava i razumljive obaveze da štiti teritoriju i stanovništvo Nemačke Demokratske Republike stvori nacionalne oružane snage koje bi bile spremne i sposobne da u tesnom sadejstvu sa Sovjetskom armijom i ostalim socijalističkim bratskim armijama obezbede sigurnost i nepovredivost Nemačke Demokratske Republike i time znatno doprinesu osiguranju mira u Evropi. Pošto je Narodna skupština 18. januara 1956. godine, na osnovu ustava Nemačke Demokratske Republike, donela zakon o stvaranju Nacionalne narodne armije i Ministarstva za narodnu odbranu i pošto su potom formirani vojni rukovodeći organi, združene i taktičke jedinice, zadovoljeni su zahtevi koje je nametala nova vojna i politička situacija. Istovremeno, time smo odgovorili historijskoj obavezi nemačkog naroda prema ostalim socijalističkim zemljama i svim evropskim narodima, učinivši sve neophodno što je bilo u našoj moći da na samoj nemačkoj teritoriji postavimo nepremostive prepreke nemačkom imperijalizmu.

Pri osnivanju Nacionalne narodne armije odustali smo pre svega od uvođenja opšte vojne obaveze. Ovo samoograničenje naših odbrambenih snaga bilo je doprinos Nemačke Demokratske Republike popuštanju zategnutosti u Nemačkoj, sa ciljem da se stvaraju povoljni uslovi za sporazum o ograničavanju oružanih snaga u obe nemačke države. Ova odluka bila je mogućna zbog vojne nadmoćnosti socijalizma, pripadnosti Nemačke Demokratske Republike Varšavskom ugovoru, kao i obaveze Sovjetskog Saveza da garantuje nepovredivost granica Nemačke Demokratske Republike.

¹ H. Brandweiner, *Die Pariser Verträge*. Berlin 1956. godine, str. 62.

Da bi se sprečila mogućnost rata na nemačkoj teritoriji, Nacionalna narodna armija se od početka organizovala prema savremenim gledištima. Time je porasla obaveza radnih ljudi Nemačke Demokratske Republike da pored privrednih zadataka, i u vezi sa njima, ispune i znatne vojne zadatke. Trebalo je da se Nacionalna narodna armija tako naoruža, opremi, vaspita i odgaji, da bi bila spremna i u stanju da i u komplikovanim političkim i vojničkim uslovima u Nemačkoj pouzdano ispuni svoje zadatke u okviru oružanih snaga država Varšavskog ugovora i da se može boriti protiv imperijalističkih agresora u modernom ratu. To je postignuto korak po korak, u onoj meri koju je iziskivao razvoj vojno-političke situacije.

Odlučujući uslov za to bio je i jeste to što Nacionalnom narodnom armijom rukovodi Socijalistička jedinstvena partija Nemačke. Rukovodeća uloga Socijalističke jedinstvene partije Nemačke u Nacionalnoj narodnoj armiji garantuje da se naučna primena marksizma-lenjinizma u oblasti vojne misli i principi socijalističke vojne politike u vaspitanju i obrazovanju, u organizaciji i izgradnji naših oružanih snaga konzekventno ostvaruju. Principijelne i usmeravajuće odluke partijskog rukovodstva stalno su davale i daju Nacionalnoj narodnoj armiji naučno zasnovanu glavnu orijentaciju za daljnje podizanje bojeve sposobnosti taktičkih i združenih jedinica i štabova.

Razvoj Nacionalne narodne armije ka snažnoj udarnoj socijalističkoj armiji nije bio jednostavan. Pored ostalih razloga, on je bio otežan pre svega time što je Nemačka Demokratska Republika godinama imala otvorene granice prema imperijalističkoj zapadnonemačkoj državi. To je nametalo mnoge teškoće, jer je pri otvorenim granicama zapadnonemačkim ultrašima bilo moguće da relativno lako nanose mnogo štete našoj radničko-seljačkoj državi i, posebno, da otežavaju razvijanje socijalističke svesti naših građana. Protivnik je pri tome mogao iskorištavati rodbinske veze građana obe nemačke države. Zbog toga se, na primer, zahtevao veliki napor da bi se objasnile osnovne razlike između vojne službe u socijalističkoj i u imperijalističkoj nemačkoj državi. Komplikujuće je delovalo i to što se u Zapadnoj Nemačkoj nalaze imperijalističke vojne snage koje su podržavale agresivne planove i mere sa njima povezanih zapadnonemačkih militarista.

Bilo je, međutim, i uslova koji su pogodovali razvitku Nacionalne narodne armije ka udarnoj jakoj socijalističkoj armiji. Povoljni su bili politički i vojni odnos snaga u svetu, postojanje Varšavskog ugovora, vojna nadmoć njegovih ujedinjenih oružanih snaga i prisustvo sovjetskih trupa u Nemačkoj Demokratskoj Republici. To je Nacionalnoj narodnoj armiji omogućilo da se izgrađuje u miru. Istovremeno, to je značilo preuzimanje oprobanih principa i bogatih iskustava socijalističkih bratskih armija, pre svega Sovjetske, koji su odgovarali sopstvenim uslovima. U odbrambenoj zajednici država Varšavskog ugovora. Nacionalna narodna armija mogla je da se od samog početka izgrađuje na visokom stepenu oružanog bratstva socijalističkih oružanih snaga.

Kao velika prednost pokazalo se naročito to što su u Nemačkoj Demokratskoj Republici u vreme izgradnje Nacionalne narodne armije već bile stvorene važne osnove socijalizma, bio je formiran novi odnos među klasama, a borba za pobedu socijalističkih produkcionih odnosa, koja se od 1956. godine sve više nalazila u središtu pažnje, stvorila je istovremeno čvrstu bazu za odbranu zemlje i razvitak Nacionalne narodne armije. To je

omogućilo da se Nacionalna narodna armija od početka i bez organizovanog neprijateljskog otpora unutar zemlje razvija kao socijalistička armija, a da ne mora prolaziti sav put razvitka jedne demokratske armije.

Napori radnih ljudi i svih pripadnika armije pod rukovodstvom Socijalističke jedinstvene partije Nemačke — povezani sa planskim korištenjem svih za razvoj naših oružanih snaga povoljnih uslova — učinili su da se Nacionalna narodna armija mogla uspešno razvijati brzim tempom. Oslanjajući se na iskustva Sovjetske armije, bilo nam je moguće da relativno rano uvažimo zahteve revolucije u vojnoj misli. To je dovelo do toga da je Nacionalna narodna armija brzo dostigla visoku borbenu gotovost i mogla znatno doprineti održanju mira.

Kada su zapadnonemački revanšisti u leto 1961. godine izazvali akutnu opasnost vojnog konflikta na nemačkom tlu, Nacionalna narodna armija je svojim udelom 13. avgusta 1961. godine u osiguranju granica Nemačke Demokratske Republike dokazala da je spremna i u stanju da pod komplikovanim političkim i vojnim uslovima pouzdano izvrši zadatke postavljene od radničko-seljačke vlasti. Tada su združene jedinice zemaljske odbrane izvele organizovan i prikriiven manevar sa koncentracijske prostorije u rejon Berlina. U glavnom gradu Nemačke Demokratske Republike i van njega one su posele otporne tačke na državnoj granici prema Zapadnom Berlinu, zauzele delove odbrambenih položaja i podržale granične sigurnosne snage i borbene grupe pri obezbeđivanju granice stvaranjem druge linije odbrane. Visok stepen borbene gotovosti angažovanih trupa pokazao je pre svega da su vojnici, podoficiri i oficiri bili dorasli komplikovanim ideološkim zahtevima za vreme ovog angažovanja. Protivnik se koristio delom rafiniranim, delom providnim sredstvima da bi uticao na pripadnike Nacionalne narodne armije. Pri tome je naročito pokušao da iskoristi okolnost što se u zapadnonemačkom Bundesveru i naoružanim snagama slobodne teritorije Zapadnog Berlina, na jednoj, i u Nacionalnoj narodnoj armiji Nemačke Demokratske Republike, na drugoj strani, nalaze jedni prema drugima pripadnici iste nacionalnosti. Mnogostrukim sredstvima nastojao je da falsifikuje klasni sadržaj nacionalnog pitanja i patriotizma. Od angažovanih trupnih jedinica jedne komande, za vreme od oko mesec dana koliko je kriza trajala, 668 pripadnika armije molilo je da bude primljeno u Socijalističku jedinstvenu partiju Nemačke i 555 u Slobodnu nemačku omladinu. 2.994 prikadnika armije obavezala su se na dužu službu u Nacionalnoj narodnoj armiji.

Na osnovu uspeha postignutih u osiguravanju državne granice Nemačke Demokratske Republike prema Zapadnom Berlinu i zapadnonemačkoj Saveznoj Republici, mogao je prvi sekretar Centralnog komiteta Socijalističke jedinstvene partije Nemačke i predsednik Državnog saveta Nemačke Demokratske Republike Valter Ulbriht da u pismu pripadnicima oružanih snaga u septembru 1961. godine utvrdi: »Vaša svesna disciplina garantovala je uspešno ispunjavanje mera za zaštitu mira«.

Sigurnost državnih granica, pobeda socijalističkih produkcionih odnosa i ulazak Nemačke Demokratske Republike u period sveobuhvatne izgradnje socijalizma pružaju nam nove mogućnosti da se potencijal socijalističkog društvenog uređenja snažnije iskoristi za zaštitu socijalističke domovine i da odbrana postane stvar čitavog naroda. Zakonom o odbrani od septembra 1961. godine i zakonom o vojnoj obavezi od januara 1962. godine uvedene

su dalekosežne izmene koje znače prelaz u viši kvalitet odbrane Nemačke Demokratske Republike i njene Nacionalne narodne armije.

Potpomognuti od reakcionarnih krugova iz SAD, imperijalisti i revanšisti u Zapadnoj Nemačkoj trenutno pojačavaju napore za pripremu agresivnog rata protiv Nemačke Demokratske Republike i ostalih socijalističkih zemalja. Oni se pripremaju kako za raketno-atomski rat, tako i za konvencionalni i »prikriveni« rat. Bave se vorwärts (napred) — strategijom i nastoje da u tu svrhu različitim putevima dobiju saglasnost za posedovanje taktičko-operativnog i strategijskog atomskog oružja. Rukovodstvo Bundesvera pospješuje svestranu izgradnju bonske armije kao spremne atomske ratne armije. U njegovoj »Studiji o reorganizaciji saveznog ministarstva odbrane i o budućoj izgradnji oružanih snaga«, od proleća 1963, bilo je formulisano: »U naše vreme posedovanje i pravo raspolaganja atomskim naoružanjem postaje simbol suvereniteta jedne države«.

Pred Nacionalnom narodnom armijom — u skladu sa zadacima koje je postavio Šesti kongres Socijalističke jedinstvene partije Nemačke — stoji obaveza da dostigne novi kvalitet bojeve gotovosti, radi pouzdanog očuvanja Nemačke Demokratske Republike, slobode, života i imovine građana, socijalističkih tekovina i sveobuhvatne izgradnje socijalizma. To iziskuje da se potpuno udovolji zahtevima proizašlim iz revolucije u vojnoj misli — prema uslovima naše zemlje — i u skladu sa našim mestom u socijalističkoj odbrambenoj koaliciji. Primena savremenih naučno-tehničkih dostignuća i uvođenje modernih borbenih sredstava stavlja Nacionalnu narodnu armiju u položaj koji joj to omogućava. Ostvarenje tih zadataka, pak, treba da obezbede pre svega vojnici, podoficiri i oficiri, kao i čitavo stanovništvo.

U izgrađivanju jedinstvene socijalističke vojne doktrine, Nemačka Demokratska Republika ne mora u svom okviru polaziti od potrebe univerzalnosti, jer je čvrsto povezana sa Sovjetskom i ostalim socijalističkim bratskim armijama. Mi radimo sa saznanjem da je odbrana svake socijalističke zemlje objektivno sve više, sem nacionalnog, istovremeno i internacionalni zadatak.

Nacionalna narodna armija je po svojoj tehnici i naoružanju snažna borbena armija. Njene taktičke i združene jedinice poseduju visoku manevarsku sposobnost i vatrenu snagu. Naročiti značaj u tome ima raketno naoružanje, ne samo kod vazdušne odbrane nego i kod drugih borbenih snaga i raznih rodova oružja. To je očigledno bilo demonstrirano na vojnoj paradi povodom 15-te godišnjice formiranja Nemačke Demokratske Republike.

Zemaljske borbene snage sastoje se od motorizovanih streljačkih divizija, oklopnih divizija, samostalnih artiljerijskih i pionirskih jedinica, jedinica veze, kao i specijalnih jedinica. Njihova glavna udarna snaga su moderni tenkovi — pretežnim delom srednji tenkovi tipa T-54. Osnov za punu motorizaciju pešadijskih snaga čine oklopna kola za svaki teren koja delom mogu i da plove. Artiljerija raspolaže bacačima, samohodnim topovima, modernim računarima, mišanskim uređajima i dr. Jezgro protivoklopne odbrane čine protivoklopne vođene rakete i samohodni protivoklopni topovi. Vazdušna odbrana se pre svega oslanja na najmodernije protivavionske rakete kojima su naoružane avio i raketne jedinice. Vazduhoplovne lovačke snage raspolažu nadzvučnim lovcima. Narodna mornarica poseduje moderne brodove obalske odbrane, minopolagače i minolovce, lovce podmornica, brze torpedne i desantne čamce, koji su snabdeveni najmodernijim naoružanjem.

Ova tehnička borbena sredstva, kojima su pripadnici narodne armije ovladali, sigurna su garancija da naše oružane snage mogu pouzdano ispuniti svoje odbrambene zadatke.

Socijalistički razvitak u Nemačkoj Demokratskoj Republici pruža povoljne uslove za specijalizovanu vojnu i vojno-tehničku kvalifikaciju pripadnika armije. Od uvođenja opšte vojne obaveze povećao se broj pripadnika armije sa završenom školskom naobrazbom — uključujući srednji stepen i maturu — za 13⁰%, broj podoficira sa višom školskom spremom popeo se za 53⁰%. Dok je u 1961. godini samo 65,8⁰% svih vojnika i podoficira raspolagalo svedočanstvom kvalifikovanih radnika, danas to svedočanstvo poseduje već 85⁰%.

Pri izgradnji naše armije nismo raspolagali iskusnim oficirskim kadrom. Danas Nacionalna narodna armija poseduje odličan, socijalizmu odan oficirski kadar sa visokim vojnim kvalifikacijama. Preko 80⁰% komandanata moto-streljačkih i oklopnih pukova ima vojnu akademiju. Svi komandanti divizija obrazovani su u vojnoj akademiji, 67⁰% je apsolviralo na generalštabnoj akademiji. Udeo tehničara i inženjera u oficirskom kadru se od 1957. godine udvostručio.

Nacionalna narodna armija je zato borbeno jaka armija što moderna i komplikovana ratna tehnika leži u rukama kvalifikovanih vojnika, podoficira i oficira visokog socijalističkog borbenog morala. Kao rezultat socijalističkog razvoja u Nemačkoj Demokratskoj Republici, Nacionalna narodna armija je postala armija radnog naroda oslobođenog porobljavanja i eksploatacije i organ narodne države koja se razvija. Njen narodni karakter se produbio.

Daljnji razvoj političko-moralnog lica armije dolazi naročito do izražaja u povećavanju kvaliteta vodeće uloge Jedinstvene socijalističke partije Nemačke u Nacionalnoj narodnoj armiji. Pri tome se teži pre svega novom kvalitetu rukovodeće delatnosti svih vojničkih i političkih rukovodstava Nacionalne narodne armije i maksimalnom razvijanju svesti i inicijative svih pripadnika armije. To u prvom redu znači da treba dalje jačati kompetentan uticaj partijskih organizacija Socijalističke jedinstvene partije Nemačke u Nacionalnoj narodnoj armiji na svim područjima vojničkog života. Povoljne preduslove za to predstavlja visok udeo članova i kandidata partije radničke klase u Nacionalnoj narodnoj armiji. Naime, 36,2⁰% svih pripadnika armije — gotovo svaki oficir, svaki drugi podoficir i svaki deveti vojnik, kao i svako treće građansko lice u armiji, pripadaju Socijalističkoj jedinstvenoj partiji Nemačke.

Sa ostvarenjem nove instrukcije Centralnog komiteta za rad partijskih organizacija Socijalističke jedinstvene partije Nemačke u Nacionalnoj narodnoj armiji, od novembra 1963. godine, bitno je pojačana uloga osnovnih partijskih organizacija kao temelja Partije. Ideološko i organizaciono učvršćivanje osnovnih organizacija u trupnim jedinicama i štabovima i precizno određivanje njihovih zadataka stvara važne preduslove za podizanje borbenog morala i političke svesti pripadnika armije kao konačno odlučujućeg elementa borbene snage jedne socijalističke armije koja je na visini novih zahteva.

Za Nacionalnu narodnu armiju značaj moralno-političkog faktora ne proizilazi samo iz opštevažerih zahteva modernog rata, već takođe, i u još većoj meri, iz uslova klasne borbe u Nemačkoj.

Neograničena spremnost da se oružjem brane socijalistička domovina i stvar mira i napretka zahteva da se razmisli o svim posledicama eventualnog rata na nemačkom tlu koji bi u sebi nosio sve elemente građanskog i bratoubilačkog rata. Kao što je istakao ministar za nacionalnu odbranu, armijski general Hofman, pri socijalističkom vaspitanju pripadnika armije suštinski problem je u tome »da se svima usadi nepokolebljiva volja da u jednom nametnutom ratu i pod najtežim borbenim uslovima, verni vojničkoj zakletvi, za pobedu nad neprijateljem socijalizma žrtvuju i svoj život.«

Nacionalna narodna armija razvila se u modernu i udarnu borbenu armiju koja je sposobna da izvrši svaki zadatak. To je bilo moguće samo zahvaljujući vojnoj politici Socijalističke jedinstvene partije Nemačke, brizi i uputstvima Centralnog komiteta sa drugom Valterom Ulbrihtom na čelu, kao i naporima svih pripadnika armije za ostvarenje uputstava partije. Nacionalna narodna armija će i ubuduće uložiti najveće napore da bi ispunila svoje zadatke u zaštiti socijalizma i mira.

Vaspitani od Socijalističke jedinstvene partije Nemačke u duhu internacionalizma, svi pripadnici Nacionalne narodne armije Nemačke Demokratske Republike osećaju se čvrsto povezani u oružanom bratstvu sa svojim borbenim drugovima u Jugoslovenskoj narodnoj armiji.

U ime svih vojnika, podoficira, oficira, generala i admirala Nacionalne narodne armije Nemačke Demokratske Republike pozdravljam našu jugoslovensku braću po oružju, koja na jadranskoj obali brane mir i socijalizam.

Pripadnici Nacionalne narodne armije Nemačke Demokratske Republike znaju da čvrsto i nerazrušivo bratstvo po oružju socijalističkih armija čini sigurnu zalogu nepovredivosti granica svake socijalističke zemlje. Uveravam vas da su pripadnici Nacionalne narodne armije spremni i odlučni da u svako vreme i u duhu socijalističkog internacionalizma, verni obavezi datoj u našoj vojničkoj zakletvi, na strani Sovjetske armije i sa nama povezanih armija socijalističkih zemalja, brane socijalizam od svih neprijatelja i žrtvuju život za izvojevanje pobeđe.

Admiral

Valdemar FERNER

zamenik ministra za nacionalnu odbranu
Nemačke Demokratske Republike